

Det spökade i Aleparken

Aleparken är beläget mellan Konungshamn och Sibbaboda och är bl.a. känd för att där har funnits en begravningsplats för koleraepidemins offer under 1830-talet. Men platsen är också mytomspunnen för sina spökerier härstammande från tiden då en dansbana lär ha anlagts på den sedan länge överväxta och utplånade begravningsplatsen. Det sägs att de begravda då inte längre fick någon ro i sina gravar utan visade sig som vålnader eller ”gastar” för folk som passerade på den gamla kustvägen genom Aleparken.

Gammalt folk har berättat att det nattetid oförklarligt kunde ses begravningsfölje med häst och vagn komma körandes genom Aleparken. Och många hästkuskar som måste passera genom Aleparken, framförallt i mörker, kopplade bort hästarnas betsel i god tid innan så att inga vålnader eller ”gastar” skulle kunna springa fram och ta tag i betslen och därmed stoppa framfarten. Och så snart Aleparken hade passerats så kopplades betslen på igen.

På den tiden fanns det flera cykelverkstäder i socknen, en del både tillverkade, sålde och reparerade cyklar. En sådan verkstad var August Anderssons som startade 1902 i Klakebäck, inte långt från Aleparken. Kanske var det just i hans verkstad man kunde läsa följande:

”CYKLA EJ OM NATTEN:

1. Cykla inte när det är mörkt.
2. Går det tungt att trampa? Då sitter det en gast på din pakethållare.
3. Vänd hojen kvickt och cykla tillbaka en bit.
4. Vänd den ännu en gång.
5. Cykla tills du passerar en bäck.
6. Gastar kan nämligen inte ta sig över rinnande vatten.”

Än idag kan man inte undgå att känna kalla kårar när man passerar mellan de höga träden som omger den gamla kustvägen och som även i fullt dagsljus skapar ett spöklikt skuggmörker. Som om detta inte vore nog så lär där växa en ”liksvamp” som avger något som beskrivs som, just det, en liklukt! Och fortfarande är det många som inte gärna färdas genom Aleparken annat än med bil, i varje fall inte efter mörkrets inbrott.

En del spökhistorier från Aleparken har dock sina naturliga förklaringar. Här följer en sådan ”sann” berättelse: Den historia är berättad för Arnold Johannisson i Konungshamn av hans far Oskar Johannisson någon gång i slutet av 1940-talet.

Far och ”lille Edvin” Johansson hade varit och besökt några damer i ”norra socknen”. Det var kanske på 1920- eller 1930-talet. När de cyklade hem sent på kvällen märkte far att Edvin blivit en bit efter och plötsligt hördes han ropa: ”Oskar, vänta!” Men far befann sig mitt i Aleparken och vågade inte stanna. Han cyklade tills han kom igenom och där väntade han.

Efter en stund kommer Edvin trampande så han kunde dö. Han trodde han fått en gast på pakethållaren, men i själva verket var det rocken på pakethållaren som kommit in i bakhjulet.

Detta har tagits fram av studiecirkeln ”Rotbygd” i PRO Torhamn hösten 2015.